

meije lumme ning-jäe al leiame, sest ma olen nisuggust rohto siit leidnud, ja kui meije ühhe põddra tappame, on tarwis et meije temma werd sojalt jome.

Kaks temma seltsimeestest wõtsid temma nou järrele tehha, ja said terwest; agga se kolmas, kes lihham ja laisk olli, ei tahtnud mitte seddasamma tehha, sest ta armastas omma rahho ülle wägga, põddra werri ep olnud temma mokka pärrast. Temma seltsis mehhed said pea omma terwist kätte, agga selle laisa Matrosi haigus läks ikka pahhemaks, et temma mitte ennam ei joudnud wälja minna. Temma sai wimaks ni kangeste haigeks, et ta ennast ennam ei sudand ligutada, egga omma kät su pole tõsta; temma seltsi-mehhed piddid tedda nüüd kui ühte wäetima last söötma. Kuus aastad pärrastikko olli temma seddawisi haige, agga seitsmema haikatusses heitis temma hinge.

Meije wäesed Matrosid mõtlefid se peäle, kuidas nemmad ennesele ühhe lampi peaksid tegema, sepärrast otssid nemmad ühtsuggu saw-

wi, kenneft woiksid lampi tehha, ja selle paistes pitka öde ajal tööd tehha. Onne pärrast leidfid nemmad järwe äres, mis nemmad otssid, ja teggid mittokord katsudes ühhe tampi. Tahteks pruksid nemmad särkide rawwalad, ja ölli assemel panti põddra-raswa sisse. Et woiksid ennast weel parreminne selle kibbeda külma wasto kaitseada, õmblefid nemmad sa-pod ja rided karro-ning rebbase-nahhadest. Näela teggid nemmad ühhest raud naelast, ja nidi assemel wõtsid nemmad põddra soned.

Näljandamal talwe-ku päwal hakkas se õ, mis nellil kuud pitk on mis muist wõrmaliste-muist ku-palstusse läbbil sat walgustud. Ku ei läinud pea kahhe ku sees mitte loja, ning meije wäesed Matrosid ei wotrud mitte päwa-ja öde-aja wahhel wahhed leida. Külma läks haaw-hawale ni kangeks, et nemmad pea ei sudand ennesele soja sato. Se suur tulli, mis allati nende abhius põlles, olli nagga omma sojendamisse woimust ärrakautanud. Sest kui nemmad ommad jallad õjete tulle liggi panid, siis tundsid nemmad esite soja, kui nende